

Р Е Ш Е Н И Е № 262

гр.Перник 18.03.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание проведено на деветнадесети февруари две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на **Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Галина Антова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№73/2014 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, предл. 2 ЗАНН, във вр. чл. 208 и сл. по глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е касационна жалба на инж.Екатерина Иванова Асенова - Директор на Дирекция „ИТСО” гр.Перник, против Решение №1187/03.12.2013 г. на Районен съд-Перник, постановено по н.а.х.д. №1534/2013 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-2306958 от 02.08.2013 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". С НП на „*****” ЕООД е наложено административно наказание - "имуществена санкция" в размер на 5 000 лв., за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ във връзка с чл.3, ал.1,т.2 от Наредба №5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от Кодекса на труда (КТ). В жалбата се релевират доводи за неправилност на решението, за допуснати нарушения на процесуалния закон. Сочи се, че направените от съда изводи не кореспондират на събраните по делото доказателства. Касационният жалбоподател иска отмяна на решението на районния съд, както и да бъде потвърдено НП.

Ответникът по касационната жалба – „Пътнически превози Перник” ЕООД, се представлява от адв.Илиева. Моли съда да остави в сила постановения съдебен акт, който според изложението ѝ се явява правилен и законосъобразен.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник, изразява становище, че касационната жалба е неоснователна и дава заключение за правилност и законосъобразност на въззивното решение. Констатираните от съда процесуални нарушения са от категорията на съществените и правилно са преценени като основание за отмяна на наложеното административно наказание.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл.217 и сл. от АПК, извърши цялостен преглед за законосъобразност на атакуваното решение и като прецени изложените от страните доводи, намира, че жалбата е подадена в законния срок, от надлежна страна в производството и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Районен съд – Перник, при осъществяването на издаденото наказателно постановление, е изяснил фактичката обстановка но след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, неправилно е приел че са налице съществени нарушения на правилата на ЗАНН.

За да постанови отменителното си решение, въззивният съд е направил извод, че в хода на административно-наказателното производство АНО е допуснал нарушения на административно наказателната процедура, които са засегнали правото на защита на дружеството и това е обосновало крайният извод за незаконосъобразност на НП. Допуснатите нарушения са свързани с липса на дата и място на извършване на нарушението, лаконично описание на същото, което създава неяснота за вмененото нарушение както у санкционираното дружество, така и в съда който не може пълноценно и задълбочено да осъществи проверка за законосъобразност на наложената санкция.

Настоящият касационен състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е незаконосъобразно.

Съгласно чл. 62, ал.3 от КТ, работодателят е длъжен да изпрати до ТД на НАП уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение с работника или служителя в седмодневен срок. В този смисъл, за да бъде санкциониран работодателят за неспазване на нормата на чл. 62, ал.3 от КТ, е необходимо да е прекратен трудов договор и уведомлението за това да не е изпратено на съответната ТД на НАП. В случая със заповед № 9/12.04.2013 г. е прекратено трудовото правоотношение на И. Е. С.. Уведомлението за това е изпратено на 07.05.2013 г. Следователно, правилно наказващият административен орган е приел, че е извършено нарушение на чл. 3, ал.1, т.2 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 от КТ.

За да е съставомерно нарушението по тази разпоредба, е необходимо да са изпълнени следните признаци на деянието: на първо място, от обективна страна, изпълнителното деяние се изразява с бездействие – неизпращане на уведомление по чл.62, ал.3 от КТ до съответната ТД на НАП. Необходимо е и наличието на друг обективен признак – прекратяване на съществуващо трудово правоотношение. Субектът на нарушението е лицето - работодател, в случая лицето, което формира и реализира волята на юридическото лице. В конкретния случай, при извършената проверка безспорно е установено от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 3, ал. 1, т.2 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ. Това, че длъжностно лице от състава на дружеството работодател е имало задължение да изготви и изпрати уведомлението не може да снесе отговорността от ЮЛ, което има качеството на работодател. Ето защо, законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на "Пътнически превози Перник" ЕООД.

Като е приел, че при налагане на санкцията са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила въззивният съд е постановил неправилно решение, което не кореспондира с установените факти и обстоятелства както пред АНО, така и пред съда. Поради гореизложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Спорът е изяснен от фактическа и правна страна и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, подлежи на решаване по същество.

Въз основа на установената фактическа обстановка по делото, съдът счита, че е налице нарушение на чл.3, ал. 1, т.2 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5от КТ.

От друга страна, нито по делото, нито в административнонаказателната преписка се съдържат доказателства за отегчаващи вината обстоятелства, както и данни за материалното състояние на дееца, каквито административнонаказващият орган е бил длъжен да събере с оглед правилно определяне размера на наказанието. С оглед липсата на такива данни и с оглед факта, че наложеното наказание е в около средния размер, без да са налице основателни причини за това настоящата инстанция намира, че наказанието е следвало да бъде определено в минимален размер.

След като, въззивният съд при правилно установени факти е достигнал до грешни правни изводи и е отменил обжалваното наказателно постановление е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, както спора да се реши от настоящата инстанция като се потвърди обжалваното наказателно постановление, с редуциране размера на наложената санкция.

Като взе предвид изложеното, **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 1187 от 03.12.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№ 1534, по описа на съда за 2013 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ НП № 23-2306958 от 02.08.2013г., на Директора на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област”, с което на „*****“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв. на основание чл.416, ал.5 от КТ, като **ОПРЕДЕЛЯ** размера на „имуществената санкция“ на 1500 лв..

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/